

זֶקֶק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ג'מב ✧ צֶמֶר מְנוּחָה רַחֲמֵיךָ לְ"ל" צֶמֶר צֶמֶר מְנוּחָה שִׁדְךָ צֶמֶר מְנוּחָה רַחֲמֵיךָ לְ"ל" תִּיקוֹן לְכָל שָׁנָה ✧

✧ צֶמֶר מְנוּחָה רַחֲמֵיךָ לְ"ל" צֶמֶר צֶמֶר מְנוּחָה שִׁדְךָ צֶמֶר מְנוּחָה רַחֲמֵיךָ לְ"ל" תִּיקוֹן הַמִּידוֹת ✧

סֵדֶר הַלְמוּד לַיּוֹם י"ט נִיסָן (ד' דחוה"מ פסח/ ד' לעומר)

סֵדֶר לְקוּטֵי מְנוּחָה י"ן הַיּוֹמֵי:

הַזֹּרֵה כַּב

אֵיתָא בְּגִמְרָא (שְׁבַת פּח:): הַנְּעֻלְבִים וְאֵינָם עוֹלְבִים שׁוֹמְעִים חֲרַפְתָּם וְאֵינָם מְשִׁיבִים עֲלֵיהֶם הַכְּתוּב אוֹמֵר: "וְאֶהְבִּיו כְּצֵאת הַשֶּׁמֶשׁ בְּגִבּוֹרָתוֹ":

הַנָּה נוֹדַע, כִּי יֵשׁ שֶׁלֶשׁ קְלָפוֹת, רוּחַ סְעָרָה וְעָנָן גָּדוֹל וְאֵשׁ מִתְּלַקְחָת (הַאֲמוּרִים בִּיחֻזְקָא לֵא). וְקְלַפַּת נִגְהָ, הִיא בֵּין הַשְּׁלֶשׁ קְלָפוֹת וּבֵין הַקְּדוּשָׁה. וְלַפְעָמִים נִכְלָלָת בַּקְּדוּשָׁה, וְלַפְעָמִים נִכְלָלָת בַּקְּלָפָה, וְהִיא בְּבַחֲיִנַת נְשִׁמַּת הָעֲשׂוּקִים וְדִי לַמְבִּין (עֵיין סבא מִשְׁפָּטִים דף קיג).

וְזֵהוּ בְּחִינַת סְדְרֵי בְּרֵאשִׁית, שְׁלֹשׁ שְׁנֵי עֲרָלָה, כְּנֶגֶד הַשְּׁלֶשׁ קְלָפוֹת הַנִּ"ל, וּרְבַעֵי הוּא כְּנֶגֶד נִגְהָ. וְהוּא בְּחִינַת חֲשֵׁמ"ל, כִּי לַפְעָמִים נִכְלָלָת בְּמ"ל אֲזוּרוֹת. וְזֵהוּ סוּד מִילָה, כִּי יֵשׁ שְׁלֹשׁ עוֹרוֹת, הֵם שְׁלֹשׁ קְלָפוֹת. וְעוֹר דֶּק רְבִיעֵי, בְּחִינַת נִגְהָ.

וְכָל הַחֲרָפוֹת הַבָּאִים לְאָדָם, הֵם מִשְׁלֶשׁ קְלָפוֹת הַנִּ"ל. וּמִפְּנֵי זֶה אָמְרוּ אֲחֵי דִינָה לְאֲנָשֵׁי שְׁכָם (בְּרֵאשִׁית ל"ד): "לֹא נוֹכַל לָתֵת אֶת אֲחֹתֵנוּ לְאִישׁ אֲשֶׁר לוֹ עֲרָלָה כִּי חֲרָפָה הִיא לָנוּ". וְגַם יְהוֹשֻׁעַ אַחֵר מָל אֶת יִשְׂרָאֵל שְׁנִית, אָמַר (יְהוֹשֻׁעַ ה'): "הַיּוֹם גִּלַּתִּי אֶת חֲרַפַּת יִשְׂרָאֵל". כִּי עֵקֶר הַחֲרָפוֹת בָּאִים מִבְּחִינַת עֲרָלָה, שֶׁהִיא בְּחִינַת שְׁלֹשׁ קְלָפוֹת הַנִּ"ל (עֵיין תִּיקוֹן נח). וְעַל כֵּן כְּשֶׁנּוֹלַד יוֹסֵף, אָמְרָה אִמּוֹ (בְּרֵאשִׁית ל): "אֲסֹף אֲלֵקִים אֶת חֲרַפְתִּי". כִּי בְּהַתְּגַלוֹת בְּחִינַת יוֹסֵף,

שְׁהוּא בְּחִינַת קְדוּשַׁת הַבְּרִית, בְּחִינַת מִלָּה בְּנוֹדָע, נֶאֱסָפוּ
הַחֲרָפוֹת, הֵינּוּ הַשְּׁלֵשׁ קְלָפוֹת בְּנִ"ל. וְזֵהוּ כּוֹנֵן רְחִיצַת מַיִם חֲמִין
בְּעֶרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ, כִּי אֵז קְלָפוֹת נִגְהַ נְכַלְלַת בַּקְּדוּשָׁה, וְאֵז חֲפָצִים
גַּם הַשְּׁלֵשׁ קְלָפוֹת לְעֵלוֹת לְאַחֵז בַּקְּדוּשָׁה, וְאֵז יוֹרְדִים בְּחִינַת (שִׁיר
הַשִּׁירִים ח): "שְׁלֵהֶבֶת י"ה", וּמְכוּהָ אוֹתָן שְׁלֵא יֵאֲחִזוּ בַּקְּדוּשָׁה, וְהוּא
בְּחִינַת מַיִם חֲמִין. וְהוּא כּוֹנֵן נְטִילַת צְפָרְנִים בְּעֶרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ
בְּנוֹדָע:

וְזֵהוּ פְרוּשׁ הַגְּמָרָא הַנֶּעְלָבִים וְאֵינָם עוֹלָבִים, וְאֵז הוּא בְּחִינַת
ח"ש, הוּא שְׁתִּיקָה. 'שׁוּמְעִין חֲרָפְתָם וְאֵינָם מְשִׁיבִים'
בְּנִ"ל. וְעוֹשִׂין מֵאַהֲבָה, כִּי לְפָעַמִּים שְׁתִּיקָה שֶׁל הָאָדָם כְּדִי לַעֲשׂוֹת
יְסוּרִים לְשִׁכְנֻגְדוֹ, וְאֵז הוּא בְּחִינַת זו נְכַלְל בַּקְּלָפָה. אֲבָל כִּשְׁהוּא
מֵאַהֲבָה, אֵז הוּא בְּחִינַת ח"ש נְכַלְלַת בַּקְּדוּשָׁה. עֲלֵיהֶם הַכָּתוּב
אוֹמֵר: "וְאֵהָבִיו כְּצֵאת הַשֶּׁמֶשׁ בַּגְּבוּרָתוֹ", הִיא בְּחִינַת שְׁלֵהֶבֶת יְה
בְּנִ"ל:

[פְרוּשׁ שְׁעַל־יָדַי שְׁשׁוּמְעִין חֲרָפְתָם וְאֵינָם מְשִׁיבִים, עַל־יָדַיִּזְהָ
דוֹחִים בְּחִינַת הַשְּׁלֵשׁ קְלָפוֹת הַנִּ"ל, שֶׁהֵם בְּחִינַת
עֲרָלָה, בְּחִינַת חֲרָפָה בְּנִ"ל. וְנְכַלְלִים בְּבְחִינַת חֲשֵׁמ"ל עַל־יָדַי
הַשְּׁתִּיקָה שֶׁהִיא בְּחִינַת ח"ש, כִּי הוּא דוֹחָה הַחֲרָפָה עַל־יָדַי שְׁאֵינּוּ
רוֹצֵה לָרִיב וּלְחָרֵף אֶת חֲבֵרוֹ. שְׁזֵהוּ בְּחִינַת מ"ל, בְּחִינַת מִלָּה,
שֶׁהִיא בְּטוּל הָעֲרָלָה, שֶׁהִיא בְּחִינַת חֲרָפָה. בְּחִינַת שְׁלֵשׁ קְלָפוֹת
הַטְּמֵאוֹת הַנִּ"ל. וְזֵהוּ חֲשֵׁמ"ל, ח"ש מ"ל. הֵינּוּ הַשְּׁתִּיקָה, שֶׁהִיא
בְּחִינַת מִלָּה, בְּחִינַת בְּטוּל הַחֲרָפָה, שֶׁהִיא בְּחִינַת עֲרָלָה בְּנִ"ל.
וְזֵהוּ 'וְעוֹשִׂים מֵאַהֲבָה', כִּי זֹאת הַשְּׁתִּיקָה שֶׁהִיא בְּחִינַת חֲשֵׁמ"ל,
זֵהוּ בְּחִינַת נִגְהַ הַנִּ"ל. שֵׁישׁ בָּה שְׁנֵי בְּחִינּוֹת, לְפָעַמִּים נְכַלְלַת
בַּקְּדוּשָׁה, וְלְפָעַמִּים נְכַלְלַת בַּקְּלָפָה, בְּתוֹךְ הַשְּׁלֵשׁ קְלָפוֹת הַנִּ"ל,

שֶׁהֵם בְּחִינַת חֲרָפָה כַּנ"ל. הֵינּוּ כִי לְפַעֲמִים הוּא שׁוֹתֵק לְחֵבְרוֹ, כִּדִּי לַעֲשׂוֹת לוֹ יסוּרִים בְּיוֹתֵר, נִמְצָא שְׁבוּזָאֵת הַשְּׁתִיָּקָה הוּא מְחַרֵּף אֶת חֵבְרוֹ בְּיוֹתֵר. וְאִזּוֹ נִכְלָלֶת הַשְּׁתִיָּקָה, בְּחִינַת נִגְהַ בְּקִלְפָּה, בְּבְחִינַת חֲרָפָה כַּנ"ל. אֲבָל כְּשֶׁעוֹשֶׂה מֵאֲהָבָה שְׁשׁוֹתֵק מֵאֲהָבָה, מִחֲמַת שְׂאִינּוֹ רוּצָה לְבִישׁ וּלְחַרֵּף אֶת חֵבְרוֹ, אִזּוֹ בְּחִינַת נִגְהַ נִכְלָלֶת בְּקִדְשָׁה. וְעַל כֵּן עָלִיהֶם הַכָּתוּב אוֹמֵר: "וְאֲהָבִיו כְּצֵאת הַשֶּׁמֶשׁ בְּגִבּוֹרָתוֹ", זֶהוּ בְּחִינַת שְׁלֵהֶבֶת י"ה הַנ"ל, שְׁעַל־יַד־יָזָה נִכְלָל נִגְהַ בְּקִדְשָׁה, בְּבְחִינַת חֲשֵׁמ"ל כַּנ"ל]

תּוֹרָה פַּג

מֵתָן בַּסֵּתֶר יִכְפֶּה אֶף (מִשְׁלֵי כ"א). דַּע, כִּי בְּהֶאֱלָף־בֵּית יֵשׁ שְׁשָׁה פֵּאִין. וְהֵינּוּ, אֶלֶף אֵי אֶפְשָׁר לְקָרוֹת בְּלֹא פ. גַּם כָּף דָּף פ. וְקו"ף גַּם כֵּן אֵי אֶפְשָׁר לְקָרֹא אוֹתָן בְּלֹא פ, נִמְצָא שְׁיֵשׁ בְּהֵא"ב שְׁשָׁה פֵּאִין. וְשְׁשָׁה פְּעֻמִּים פ', גִּימַטְרִיָּא ת"פ, כְּמִנִּין לִילִית. וְהֵנָּה, חֵם וְשָׁלוֹם, כְּשֶׁאֲרַע לְאָדָם מִקָּרָה בְּלִתִּי טָהוֹר, הוּא עַל־יַד־יָזָה הַקִּלְפָּה הַנ"ל כִּידוּעַ. וְהֵנָּה הַקִּלְפָּה הַנ"ל יוֹנְקֶת מִן הֶאֱלָף־בֵּית כְּמִנִּין שְׁמָה, הֵינּוּ מִן הַפֵּאִין הַנ"ל, וְנִעְשָׂה מִן פֵּא אֶף. לְפִיכֵךְ אָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ, זְכוּרֵנָם לְבָרְכָה (סוֹטָה יז) אִישׁ וְאִשָּׁה – זָכוּ שְׁכִינָה שְׁרוּיָה בֵּינֵיהֶם. לֹא זָכוּ, הֵינּוּ שְׁהוּא בְּלִתִּי טָהוֹר, אִשׁ אוֹכְלָתוֹ. כִּי דַע וְרֵאֵה, כִּי הָאוֹתִיּוֹת עֲצָמָן שֶׁל הַפֵּאִין (הֵינּוּ א. כ. ד. פ. ק. הַנ"ל), הֵם גִּימַטְרִיָּא אֵשׁ, וְנוֹקְמִין בּוֹ. וְכִשְׁנוֹתָן צְדָקָה בַּסֵּתֶר, פּוֹדֶה הַנִּיצוּצוֹת הַקְּדוּשׁוֹת מִן הַקִּלְפָּה, וְנִעְשָׂה מִן הָאֶף פ"א. וְזֶהוּ מֵתָן בַּסֵּתֶר יִכְפֶּה אֶף. מְלָשׁוֹן כּוֹפֶה עָלָיו כְּלִי (שְׁהוּא לְשׁוֹן הַפִּיכָה). וְזֶה יִכְפֶּה אֶף, שְׁכּוֹפֶה וְהוֹפֵךְ הָאֶף, וְנִעְשָׂה פ"א [וְהוּא פֵּלְאִי]:

סדר קצור לקווי פנימיים

הנעלבים – פב

א החרפה היא בחינת ערלה כמו שכתוב: "לא נוכל וכו' אשר לו ערלה כי חרפה היא לנו" (בראשית ל"ד יד). ויש שלשה עורות בהערלה שהם בחינת השלש קלפות: "רוח סערה" "וענן גדול" "ואש מתלקחת", ועל ידי השתיקה על החרפה דוחין אותם כי אינו רוצה לריב ולחרף את חברו, ויש בחינת עור דק רביעי שהיא בחינת נגה בחינת השמל הינו חש מל, כי לחשות ולשתק על החרפות הוא בחינת מילה. והנה ידוע כי נגה לפעמים נכללת בקדשה ולפעמים להפך, ועל כן גם בשתיקה על החרפה יש בזה שתי בחינות, לפעמים הוא שותק לחברו כדי לעשות לו יסורים ביותר, נמצא שעל ידי זה הוא מחרף את חברו ביותר, ואז נכללת השתיקה בחינת נגה בקלפה בבחינת חרפה כנ"ל, אבל השומעים חרפתם ואינם משיבים ועושים מאהבה הינו ששותקים מחמת אהבה שאינם רוצים לבייש ולחרף את חברם אז נכללת השתיקה הזאת שהיא בחינת נגה בקדשה, והנה כתיב בכתבי האר"י, זכרוננו לברכה: שבוערב שבת קלפת נגה נכללת בקדשה, ורוצים גם השלשה קלפות הטמאות לעלות לאחו בקדשה, ואז יורד שלהבת יה ומכנה אותם שלא יתאחו בקדשה עין שם. ועל כן אמרו רבותינו זכרונם לברכה (שבת פ"ח) על העושים מאהבה הנ"ל ועליהם הכתוב אומר: "ואהביו כצאת השמש בגברתו" (שופטים ה' לא), הינו בחינת שלהבת יה הנ"ל שעל ידי זה נכלל נגה בקדשה בבחינת ח"ש מ"ל, כי זאת השתיקה היא בחינת בטול הערלה והחרפה כנ"ל:

מתן בסתר – פג

א טְמֵאת מְקַרְה לִילָה הוּא עַל־יְדֵי הַקְּלָפָה לִילִית וַיִּנְיֶקְתָּה מִן
 הַשָּׁשָׁה אֹתִיזֹת שֶׁל הָאֱלֹף־בֵּית, שְׁכָשְׁכוֹת־בֵּין אֹתָן בְּמִלּוֹאֵם יִשׁ
 בָּהֶם אֹת פִּיא (הֵינּוּ א ב ד פ ה ק:) וְשָׁשָׁה פְּעָמִים פ גִּימְטְרִיא ת"פ
 כְּמִנִּין שְׁמָה, וְאִז נַעֲשֶׂה מִן פ"א א"א הַתְּגַבְרוֹת הַדִּינִין שְׁנוֹקְמִין
 בּו רַחֲמָנָא לְצִלָּן, וְהַתְּקוֹן לָזֶה לָתֵת צְדָקָה בַּסֵּתֵר כִּי עַל־יְדֵי־זֶה
 יִפְדָּה הַנִּיצוּצוֹת הַקְּדוּשׁוֹת מִן הַקְּלָפָה וְאִז יִהְפֹּךְ הָא"ף לָאוֹת
 פ"א. וְזֶהוּ "מֵתָן בַּסֵּתֵר יִכְפֶּה אָף" (מְשָׁלִי כ"א). הֵינּוּ שְׁכוּפָה וְהוֹפֵךְ
 הָא"ף וְנַעֲשֶׂה פ"א:

סֵדֶר הַיַּיִט מַוְהֲרֵנִי הַיּוֹמִי:

תְּקַפּב (קלט) שְׁמַעְתִּי מֵאִישׁ אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי־שְׁלוֹמֵנוּ שְׁעָמַד אִז עִם
 עוֹד כְּפָה אֲנָשִׁים מֵאֲנָשֵׁי־שְׁלוֹמֵנוּ בְּשָׁעָה שְׁקַבְּלָה אֶת הַמְּכַתָּב
 הַנִּ"ל וְקִרְאָה אֹתוֹ, וּבְכַתָּה לְפָנֵיהֶם בְּדַמְעוֹת שְׁלִישׁ וְאָמְרָה,
 מִסֵּתֵמָא אֲנִי עֹכְשׁוּ בְּמִדְרָגָה פְּחוּתָה וְשִׁפְלָה מְאֹד כְּשֶׁאָבִי מְשִׁבַּח
 אֹתִי בְּעֵינָי כָּל־כֶּךָ. כִּי שְׁמַעְתִּי מֵאָבִי שְׁאָמַר לְהֵרֵב רַבִּי נָתַן
 שְׁלִפְעָמִים הוּא מְשִׁבַּח אֶת אֶחָד בְּעֵינָיו וּבְפָנָיו, מִחֲמַת שְׁרוּאָה
 שְׁנַפֵּל מִמִּדְרָגָתוֹ וְעַל־כֵּן צָרִיךְ לְחַזֵּק אֹתוֹ:

תְּקַפּג (קמ) עוֹד שְׁמַעְתִּי שְׁאָמַר רַבְּנֵי זְכוּרֵנוּ לְבָרְכָה הַבְּנִים שְׁלִי
 (רַצוֹנוּ לִזְמַר בְּנוֹתָיו) יִשׁ לָהֶם רוּחַ הַקֹּדֶשׁ שֶׁהוּא קָרוֹב לְנַבּוּאָה,
 וּמִבְּתֵי שָׁרָה אֵין אֲנִי מְדַבֵּר כָּלָל. (פּוֹן שְׁאֲרָקַע שְׁמַיִם אִיךְ נִיט), הַכֹּלֶל
 אִם בָּאנוּ לְדַבֵּר וְלִכְתֹּב מִקְּדוּשַׁת זִרְעוֹ הַקְּדוּשִׁים תְּקַצֵּר הַמוֹן
 יְרִיעוֹת לְסִפֵּר אֲפִלוּ מִקְּצַת שְׁבָחָם וּמִדוֹתֵיהֶם הַטּוֹבוֹת וְצַדִּיקָתָם
 וְחֲסִידוּתָם וְתְמִימוּתָם וְעֲנוּתָנוּתָם הַגְּדוּלָה וְרוּחַ נְמוּכָה וְשִׁפְלָה
 שֶׁהָיוּ לָהֶם וְכִיּוֹצֵא בְּשָׂאֵר כָּל הַמִּדּוֹת טוֹבוֹת וַיִּשְׁרוּת, וּמְכַל שְׁכֵן

מִפְּנֵי מִיּוֹת קִדְשָׁתָם אֲשֶׁר אֵין לָנוּ שׁוֹם הַשָּׁגָה בְּזֶה כָּלֵל. וְאַל מְלִי
הָיוּ זֹכִין הָעוֹלָם שִׁיחָה נִשְׁאָר מִרְבֵּנוּ זְכוֹרֵנוּ לְבִרְכָה בֵּין הַמְּמַלְא
מְקוֹמוֹ, כְּבָר הָיָה הָעוֹלָם נִתְתַקֵּן עַל מְלוֹאוֹ וְתִקּוּנוֹ וְשִׁלְמוֹתָיו עַל
צַד הַיּוֹתֵר טוֹב. וְשָׁמַעְתִּי פַעַם אַחַת מִהֶרֶב רַבִּי נְתָן זְכוֹרֵנוּ
לְבִרְכָה שִׁיחָה נוֹרָאָה בְּעֵינָיו זֶה אֲשֶׁר תִּפְסַר שְׁעָרוֹת רֹאשׁ אָדָם
בְּשָׁמְעוֹ זֹאת, וְאֵי אֶפְשָׁר לְבָאֵר זֶה בְּכֹתֵב אֶפְלוּ בְּרַמְזוֹ:

תִּקְפַּד (קמא) שָׁמַעְתִּי בְּשֵׁם רַבֵּנוּ זְכוֹרֵנוּ לְבִרְכָה שֶׁאָמַר שְׁעַל כָּל
דְּבָרֵי הָאֱלֹהֵי-בֵית שְׁלוֹ יֵשׁ מִהִיכָא תִּיתִי (רַצוֹנוֹ לֹאמַר מֵאִיזָה מְקוֹם נִלְמַד
הַדְּבָר מֵאִיזָה פְּסוּק אוֹ מֵאָמַר רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרֵנוּם לְבִרְכָה וְכִיּוֹצֵא), וּמֵאֵי טַעְמָא
רַק עַל דְּבָר אֶחָד מִהָאֱלֹהֵי-בֵית הַחֲדָשׁ אָמַר מִהִיכָא תִּיתִי יוֹדַע
אַנִּי, וּמֵאֵי טַעְמָא אֵינִי יוֹדַע עַדִּין:

(אָמַר הַמַּעֲתִיק בְּזֶה מוֹבֵן מֵה שֶׁהַפְּלִיג כָּל-כָּף בְּשִׁבַח הָא"ב הַשְּׁנֵי הַחֲדָשׁ (סֵפֶר הַמִּדּוֹת)
בְּמִבְאָר בְּהַקְדָּמָה, הִיְתָה כּוֹנֵנָתוֹ הָעֵקֶר עַל הַמֵּאֵי טַעְמָא, הֵינּוּ פְּנֵי מִיּוֹת הַהַשָּׁגָה שֶׁהָיָה לוֹ
זְכוֹרֵנוּ לְבִרְכָה בְּכָל עֵינָיו וְעֵינָיו הַמְּבָאֵר שָׁם, אֲבָל מִהִיכָא תִּיתִי יָכוֹל לְמַצֵּא גַם עַל כַּפָּה
דְּבָרִים הַמְּבָאֵרִים בְּהָאֱלֹהֵי-בֵית הַחֲדָשׁ, אֵיךְ מְרַמְזִים בְּדְבָרֵי חֲכָמֵינוּ זְכוֹרֵנוּם לְבִרְכָה,
וּכְבָר מְצֵאוֹ אֲנִישֵׁי-שְׁלוֹמֵנוּ הִרְבֵּה מֵהֶם בְּאִיזָה מֵאָמְרִים מֵהֶם מְבָאֵר בְּדְבָרֵי רַבֵּנוּ זְכוֹרֵנוּ
לְבִרְכָה לְהַדִּיא):

תִּקְפַּח (קמב) שָׁמַעְתִּי שְׁפַעַם אַחַת סִפְרוּ לְפָנָיו מִנְּסִיעַת הֶרֶב
הַקְּדוֹשׁ מִבְּרִדֵי טָשׁוּב זְכוֹרֵנוּ לְבִרְכָה לִיֵּאֵם, וְאֵיךְ שֶׁאִסְף שָׁם מְמוֹן
הִרְבֵּה, אָמַר רַבֵּנוּ זְכוֹרֵנוּ לְבִרְכָה נִגּוֹן טוֹב מִזָּה, וּבְפִרְט נִגּוֹן שֶׁל
אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל בְּיַדֵּי טוֹב מִזָּה. אִם הָיוּ לוֹקְחִין בְּעַל תְּאַוֹת מְמוֹן
שְׁעָלָיו דְּרִשׁוּ רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרֵנוּם לְבִרְכָה (בְּרִכּוֹת נד.): 'וּבְכָל מְאֻדָּה
יֵשׁ לָךְ אָדָם שֶׁמְמוֹנוֹ חָבִיב עָלָיו מִגּוֹפּוֹ', אֶף-עַל-פִּי-כֵן אִם הָיוּ
מִרְאִין לְפָנָיו נִגּוֹן שֶׁל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, הָיָה נִתְבַטֵּל אֶצְלוֹ כָּל תְּאַוֹתוֹ
אֶל הַמְּמוֹן:

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ג'מח - אָמַר מִנְהַרְנְהַר יִצְחָק לְעַד לְעַד מִקֻּוּהָ שִׁדְיָה לְעַד מִסְפְּרֵי רַבְּנָנוּ יִהְיֶה תִּיקוּן לְכָל -
זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר יֵצֵא לְאוּר עַיִן הוֹצֵאת "נִצְחָתִי וְאֵנֻחַ" שְׁעֵי יֹשִׁיבַת תִּיקוּן הַמִּידוֹת -

(אָמַר הַמַּעֲתִיק עַיִן בְּלִקוּטֵי תַנְיָנָא סִימָן מ"ם מִי שִׁיּוֹדַע מֵאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל וְכוּ' בְּסוֹף הַמֵּאמָר מוּבָן שֶׁם שֶׁשָּׁפַע שֶׁל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל הִיא בְּחִינַת שֶׁפַע כְּפוּלָה שֶׁעַל־יְדֵי־זֶה נִתְתַּקֵּן תַּאֲוֹת מְמוּזָן. וְכֵן מְבֹאֵר בְּלִקוּטֵי הַלְכוֹת הַלְכוֹת בְּרַבְתַּת הַמְּזוּזָן הַלְכָה ד' אוֹת ט"ז עַיִן שָׁם. וְעַיִן בְּלִקוּטֵי תַנְיָנָא סִימָן ס"ג עַל עַנְיָן קָחוּ מִזְמֶרֶת הָאֶרֶץ רְצוֹנוֹ לֹאמַר נִגְזַן שֶׁל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל וְכוּ' עַיִן שָׁם. וַיֵּשׁ לֹאמַר שְׂוֵהוּ שְׁפִים אַחֲר־כֶּף וְכֶסֶף מִשְׁנָה קָחוּ בְיַדְכֶם בְּחִינַת שֶׁפַע כְּפוּלָה הַנ"ל):

סֵדֶר לְלִקוּטֵי עֲצוֹת הַיּוֹמֵי:

יט אִישׁ הַיִּשְׂרָאֵלִי נִבְרָא שִׁיְהִיָּה לוֹ מְמִשְׁלָה עַל הַמַּלְאָכִים, וְזֶה הַתְּכֵלִית וְהַסּוֹף שֶׁל יִשְׂרָאֵל. וְצָרִיךְ כָּל אֶחָד לְרַאֲוֹת שִׁיְבֹא לְזֶה הַתְּכֵלִית. אֲבָל הַמַּלְאָכִים מִתְקַנְאִים מְאֹד בְּאָדָם כְּזֶה שִׁישׁ לוֹ מְמִשְׁלָה עֲלֵיהֶם, עַל־כֵּן צָרִיךְ לְשָׁמַר עֲצֻמוֹ מְאֹד וְלְרַאֲוֹת שִׁיְהִיָּה לוֹ כַּח לַעֲמֹד בְּמִשְׁלָה זֹו, שֶׁלֹּא יִפִּילוּ אוֹתוֹ הַמַּלְאָכִים, חֵם וְשָׁלוֹם, עַל־יְדֵי קִנְאָתָם בּוֹ (לִיקוּ"ת א).

כ עַל־יְדֵי תַאֲוֹת מְמוּזָן וְתַאֲוֹת מְשֻׁגָּל וְתַאֲוֹת אֲכִילָה נִפְסָד וְנִפְגָּם הִירָאָה שֶׁבִּלְב. וְהַתְּקוּן לְזֶה הוּא לְכַבֵּד אֶת הַשָּׁלֵשׁ רִגְלִים וְלְקַבְּלָם כָּרְאוּי (ע"י ביו"ט), וְעַל־יְדֵי־זֶה מִתְקַנְיִן הִירָאָה, וְעַל־יְדֵי הִירָאָה זוֹכִין לְהַמְשִׁיךְ הַשְּׁפָעַת הַנְּבוּאָה, וְעַל־יְדֵי־זֶה זוֹכִין לְתַפְלָה בְּשִׁלְמוֹת וְלְרַפּוּאָה, וְעַל־יְדֵי־זֶה יְכוּלִין לְקַשֵּׁר עֲצֻמוֹ לְשָׁרְשֵׁי נְשִׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְעַל־יְדֵי־זֶה נִצּוּלִין מִקִּנְאָת הַמַּלְאָכִים הַנ"ל וְתַתְּקִים מְמִשְׁלָתוֹ עֲלֵיהֶם (שם).

כא כְּשֶׁאָדָם נוֹפֵל, חֵם וְשָׁלוֹם, בְּשִׁלֵּשׁ תַּאֲוֹת הַנ"ל, שֶׁעַל־יְדֵי־זֶה נִפְסָדַת הִירָאָה כַּנ"ל, אֲזַי הַקְּדוּשָׁה־פְּרוּךְ־הוּא יוֹשֵׁב וְשׂוֹאֵג עַל זֶה כְּאֲרִי (שם).

כב כָּל הַמְּצוֹת וּמַעֲשִׂים טוֹבִים וְכָל עֲבוֹדַת הַשֵּׁם הֵם בְּחִינַת הוֹלָדָה, כִּי עֵקֶר תּוֹלְדוֹתֵיהֶן שֶׁל צְדִיקִים הֵם מַעֲשִׂים טוֹבִים. וְכִמוֹ

שְׁהִיֹּלְדַת קָדָם הוֹלְדָה צְרִיכָה לְסִבַּל כַּמָּה חֲבָלִים וְצִירִים וְלַצֶּעֶק כַּמָּה קָלִין שֶׁל 'אָח' ו'אָבוֹי' וכו', כְּמוֹכֵן מִמָּשׁ בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם, כְּשֶׁרוֹצֶה לְעֵבֵד אֵיזָה עֲבוּדָה אִו תְּשׁוּבָה, בְּהִכָּרַח שִׁיְהִיָּה לוֹ כַּמָּה יְגִיעוֹת, וְצָרִיךְ לַצֶּעֶק כַּמָּה קָלִין שֶׁל אָח וְאָבוֹי וְכַמָּה גְּנִיחוֹת וְכַמָּה כְּפִילוֹת וְכַמָּה הַטָּיוֹת וְכו', וּבְפֶרֶט בְּהִתְחַלָּה, שְׂאִז קָשָׁה מְאֹד, כִּי כָּל הַתְּחִלוֹת קָשׁוֹת, וְאִז צְרִיכִין בְּיוֹתֵר כַּמָּה קָלִין וְכַמָּה גְּנִיחוֹת וְכו' קָדָם שְׁמֵתְחִילִין אֵיזָה הַתְּחַלָּה; וְגַם לְאַחֲר־כֵּךְ לְאַחַר הַתְּחַלָּה גַּם־כֵּן אֵינּוּ בָּא בְּנֶקֶל עֲבוּדַת הַשֵּׁם, וְצְרִיכִין כַּמָּה יְגִיעוֹת וְכַמָּה תְּנוּעוֹת כַּנֶּ"ל קָדָם שְׂזוֹכִין לַעֲשׂוֹת אֵיזָה עֲבָדָא שִׁיְהִיָּה לָהּ הַדּוֹר, רַק הַתְּחַלָּה קָשָׁה מְאֹד כַּנֶּ"ל. עַל־כֵּן אֵל יְבַהֲלוּךְ רַעֲיוֹנֶיךָ עַל כָּל מַה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ, כִּי בְּהִכָּרַח לְסִבַּל הַכֹּל כַּנֶּ"ל, וְלִפָּם צַעֲרָא אֲגֵרָא (שם ד).

סדר ספורי מיעושים ותימני:

וְאֲבִיָּהֵן שֶׁל הַבְּנוֹת שָׂרִים הַנֶּ"ל, שְׁהָיוּ רְגִילִים שִׁיְגִיעוּ לָהֶם אֲגָרוֹת זֶה מִזֶּה, וְעַתָּה רְאוּ שֶׁהֵם שׁוֹלְחִים אֲגָרוֹת, וְאִין לָהֶם שׁוּם אֲגָרַת מִבְּנוֹתֵיהֶם עָמְדוּ הַשָּׂרִים וְנָסְעוּ בְּעֶצְמָן לְשֵׁם־זֵלָא מְצָאוּ אֶת בְּנוֹתֵיהֶם וְחָרָה לָהֶם מְאֹד, וְאָמְרוּ לְשַׁלַּח אֶת הַמֶּלֶךְ (דְּהֵינּוּ לְמָקוֹם שְׁשׁוֹלְחִין הַחֲיָבִים מִיָּתֵהּ, שְׁקוֹרִין פֶּר שִׁיקוֹן), כִּי הֵם הָיוּ הַשָּׂרִי מְלוֹכָה, אֵךְ נִתְּיָשְׁבוּ: מָה חָטָא הַמֶּלֶךְ שִׁיְתְּחִיב שְׁלוּחַ, כִּי נֶאֱמַר בְּדָבָר? וְהַסְּכִימוּ לְהַעֲבִירוֹ מִמְּלָכוֹתוֹ וּלְגָרְשׁוֹ, וְהַעֲבִירוּ אוֹתוֹ וְגַרְשׁוּהוּ, וְהִלֵּךְ לוֹ.

וְהִיא (הֵינּוּ תֵבֶת קִיסָר הַנֶּ"ל, שְׁבִרְחָה עִם הָאֶחָד־עֶשֶׂר בְּנוֹת שָׂרִים) הִלְכָה עִם הַסְּפִינָה אַחֲר־כֵּךְ נִנְעָרוּ הַשָּׂרוֹת הַנֶּ"ל (וְהַתְּחִילוּ שׁוּב לְשַׁחַק כְּמִקְדָּם, כִּי לֹא יָדְעוּ שֶׁהַסְּפִינָה כְּבֵר הִלְכָה מִן הַסְּפָר), וְאָמְרוּ לָהֶּ: נַחֲזֹר! וְהַשִּׁיבָה לָהֶם: נִשְׁתָּה עוֹד כָּאִן קָצַת אַחֲר־כֵּךְ עָמַד רוּיַח סְעָרָה וְאָמְרוּ: נַחֲזֹר

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ג'נ ✧ צַמֵּר מִזֶּה רִנְיָת זִצְיָ"ל "צַדִּיק צִנְיָ מִקֹּדֶשׁ שִׁדְדָה צַחֵד מִסְפְּרֵי רַבְנָו יִהְיֶה תִיקוֹן לְכַ"ל" ✧
✧ "חֵק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר" יֵצֵא לְאוֹר עַי הוֹצֵאת "נִצְחָתִי וְאֵנְחָה" שְׁעֵי יִשִּׁיבֵת תִיקוֹן הַמִּידוֹת ✧

לְבֵיתֵנוּ! וְהוֹדִיעָה לָהֶם, שֶׁהַסְפִינָה כָּבֵד פִּרְשָׁה מִן הַסֶּפֶר וְשָׂאֲלוּ
אוֹתָהּ עַל מָה עָשִׂתָה כֵּן, וְאָמְרָה, שֶׁהִיְתָה יִרְאָה פֶּן תִּשְׁבֵּר מִחֲמַת
הָרוּחַ סְעָרָה, עַל כֵּן הִכְרַחַת לְהִתִּירָה וְלִפְרֹשׁ הַוִּילָאוֹת וְהָיוּ
הוֹלְכִים עַל הַיָּם (הַבֵּת קִיסָר עִם הָאֲחֵד־עֶשֶׂר בְּנוֹת שָׂרִים הַנִּ"ל), וְהָיוּ
מְזַמְרִים שָׁם בְּכָל־זְמַר וּפָגְעוּ בְּפִלְטִין, וְאָמְרוּ לָהּ הַשָּׂרוֹת הַנִּ"ל:
נִתְקַרַּב לְשָׁם! וְלֹא רָצָתָה, וְאָמְרָה כִּי נִתְחַרְטָה עַל שְׁנֵת־קַרְבָּה
אֲצֵל פִּלְטִין הַנִּ"ל (הֵינּוּ עַל שְׁנֵת־קַרְבָּה לְפִלְטִין שֶׁל הַמֶּלֶךְ הַנִּ"ל, שֶׁרָצָה לְשָׂא
אוֹתָהּ כַּנִּ"ל) אַחֲר־כֵּן רָאוּ כַּמִּין אֵי הַיָּם, וְנִתְקַרְבוּ לְשָׁם וְהָיוּ שָׁם
שְׁנַיִם־עֶשֶׂר גְּזֻלָּנִים, וְרָצוּ לְהִרְגָם וְשָׂאֲלָה הִיא: מִי הַגָּדוֹל שִׁבְכֶם?
וְהִרְאוּ לָהּ אָמְרָה לוֹ: מַה מַּעֲשִׂיכֶם? אָמַר לָהּ, שֶׁהֵם גְּזֻלָּנִים אָמְרָה
לוֹ: אַף אֲנַחְנוּ גְּזֻלָּנִים, רַק שְׂאֵתֶם גְּזֻלָּנִים בְּגִבּוֹרָה שְׁלָכֶם, וְאֲנַחְנוּ
גְּזֻלָּנִים עַל־יַדֵּי חֲכָמָה, כִּי אָנוּ מְלַמְּדִים בְּלִשׁוֹנוֹת וּבְכָל־זְמַר, בְּכֵן
מַה בָּצַע כִּי תִהְרָגוּ אוֹתָנוּ?! הֲלֹא טוֹב שֶׁתִּשָּׂאוּ אוֹתָנוּ לְנָשִׁים,
וְיִהְיֶה לָכֶם גַּם הָעֲשִׂירוֹת שֶׁלָּנוּ וְהִרְאֵתָה הִיא לָהֶם מַה שֶׁבִּסְפִינָה,
וְנִתְרָצוּ לְדַבְּרֶיהָ, וְהִרְאוּ הַגְּזֻלָּנִים לָהֶם גַּם־כֵּן כָּל הָעֲשִׂירוֹת שֶׁלָּהֶם,
וְהוֹלִיכוּ אוֹתָם בְּכָל הַמְּקוֹמוֹת שֶׁלָּהֶם, וְהַסְפִימוּ שְׂלֵא יִהְיוּ נוֹשְׂאִים
בְּבֵת־אֲחֵת, כִּי אִם בְּזֶה אַחַר זֶה (הֵינּוּ שְׂכָל הַגְּזֻלָּנִים הַנִּ"ל לֹא יִהְיוּ נוֹשְׂאִים
אֶת הַשָּׂרוֹת הַנִּ"ל כְּלָם בְּבֵת־אֲחֵת, רַק הַנְּשׂוֹאִין שְׁלָהֶם יִהְיֶה בְּזֶה אַחַר זֶה) גַּם
שִׁיבְרָרוּ לְכָל אֶחָד שְׂרָרָה אֲחֵת לְפִי הָרְאוּי לוֹ, הַגָּדוֹל לְפִי גְּדֻלוֹ
וְכוּ'.

סֵדֶר שְׁלָחוּ עֲרוּף הַיּוֹמִי:

(ג) ומה נקרא מוקף לדירה זה שבנה בו בית דירה או שפתח לו
פתח מביתו ואח"כ הקיפו ואם היה מוקף שלא לשם דירה א"צ
לפרוץ כולו אלא יפרוץ בו פרצה ביותר מעשרה ונמצא בית
פתוח בו בלא היקף ויחזור ויגדור הפרצה כולה או אמה היתיר'

על עשר אמות והעשר אמות פתח הן והרי הוא פתוח ולבסוף הוקף ואם פרץ אמה וגדרה וחזר ופרץ אמה אצל מה שגדר וחזר ועשה כן עד שהשלימו לעשרה מותר (עיין ת"ש): הגה ואם קשה עליו לפרוץ הכותל יש אומרים דיכול להניח עפר אצל הכותל משני צדדיה עד שיתמעט הכותל מגובה עשר ורוחב העפר רחב מעשר אמות באורך הכותל וארבע רוחב ואם אין בגובה העפר עשר א"כ הוי כאילו פרץ שם הכותל שלא נשאר שם גבוה עשר למעלה מן העפר דהוי כקרקעות הקרפף ואף אם חוזר ולוקח משם אחר כך העפר הואיל ובטלו שם שבת אחת ויש חולקים דעפר לא הוי בטול אלא אם כן אין עתיד לפנותו לעולם (תה"ד סימן ס"א הרא"ש פ"ק דסוכה): (ג) תל גבוה עשרה דינו כקרפף: (ד) קרפף יותר מסאתים שנטע בו אילנות למעט אוירו לא הוי מיעוט (אפילו יש בהן גבוה עשרה ורחב ארבעה) (המגיד פי"ו) והוא הדין לחופר בו בור: (ה) בנה בו עמוד ונתמעט בכך אם הוא רחב ג' טפחים הוי מיעוט: (ו) בנה מחיצה באורך עשר לפני מחיצה הראשונה לבטלה שתהיה כמו שאינה ויהיה מוקף לדירה על ידי השניה אם הרחיקה מהראשונה שלשה טפחים מותר: (ז) טח טיט על מחיצות הראשונות למעט אוירו ונתמעט אם הטיט עבה שאם תנטל מחיצה הראשונה ראויה לעמוד בפני עצמה הוי מיעוט ואם לאו לא הוי מיעוט: (ח) בנה מחיצות על הראשונה להקיפו על ידם לדירה אינו מועיל ואם נבלעו התחתונות ונשארו העליונות מאליהם ניתן על ידם אבל תל יותר מסאתים ועשה מחיצות אפילו על שפתו לדירה מועיל שהרי דר באויר מחיצות שעשה עתה: (ט) קרפף יותר מסאתים שהוקף לדירה ונטע רובו אילנות אפילו אינם נטועים שורות שורות אינם מבטלים הדירה אבל אם נזרע רובו הזרעים מבטלים הדירה אפילו אין בהם אלא

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ג'נב - צמח מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מוקוה שדף צחד מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
- צמח מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מוקוה שדף צחד מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -

סאתים נזרע מיעוטו אם אין בו אלא סאתים מותר יותר מסאתים אסור: (י) מי שיש לו גינה בחצירו אם הוא רוב החצר אפילו אין בה אלא בית סאתים לא יטלטל ממנו ומן החצר לבית ואם הוא יותר מסאתים לא יטלטל בה ובחצר אלא בד' אמות ואם היא מיעוט החצר מה שיש בה יותר מסאתים אוסר כל החצר ואם יש בה סאתים או פחות אסור להוציא ממנה לבית: (יא) קרפף יותר מבית סאתים שהוקף לדירה ונכנסו בו מים אם ראויים לשתיה אין מבטלין הדירה אפילו אם המקום שנתפשטו שם יותר מסאתים ואפילו הם עמוקים הרבה ואם אינם ראויים לשתיה דינם כזרעים והוא שיהא בעמקם עשרה טפחים: (יב) קרפף בית שלשה סאין וקירה ממנה בית סאה מותר אפילו אם הקירווי משופע: (יג) קרפף בית סאתים מצומצם וחצר שנפרצו במילואה זה לזה הקרפף אסור מפני שמקום המחיצה מייתרו ונעשה יותר על סאתים: (יד) קרפף יותר מבית סאתים שלא הוקף לדירה ופתח בו פתח ועשה מחיצה לפניו יותר מעשרה מעשרה והותר על ידי מחיצה זו שעל ידיה בטלה מחיצה ראשונה שלא היתה לשם דירה ואחר כך נפלה מחיצה אחרונה חוזר לאיסורו:

סדר לקוטי תפלות הימני:

תפלה קא תקלח: {מיוסד ע"פ תורה קמ"ד} מחיה מתים ברחמים רבים, החייני וקיימני וזכני ברחמיך הרבים ועזרני והושיעני שאזכה מעתה לכבש את יצרי ולאחז את כל תאוותי בידי תמיד, אפלו התאוות של החר ואפלו בימים שהתרה בהן אכילה ושתיה אזכה לאחז בידי, אפלו התאוות שהתרת לנו שנקראים "חציו לכם", להתנהג גם בהם בקדשה ובטהרה גדולה לשמך לבד בלי שום תאוות הגוף כלל:

תתקצט: רבונו של עולם אמר לצרותי די, ומחר לגאלני גאלה שלמה מכל התאוות, חוס וחמל נא על נפשי האמלה אשר כבר נפגמה מאד על ידי תאוותי הרעות באשר אתה ידעת חוסה עלי מעתה כרב רחמיך כרוב חסדיך, ותן לי כח וגבורה ועצה אמתית בכל עת, באפן שאזכה לבטל את כל תאוותי לגמרי, עד שאזכה לחיים אמתיים חיים נצחיים בעולם הזה ובעולם הבא ואפלו כשיגיע עת פטירתתי מן העולם, לא יהיה חלוק אצלי כלל בין החיים לאחר מיתה, רק הכל יהיה שוה אצלי ותמיד אזכה לעבד אותך באמת, בין בחיי בעולם הזה, בין לאחר הסתלקותי לעולם הבא, עד שאהיה חי תמיד אפלו לאחר הסתלקותי, ואהיה ולא אמות לעולם ואהיה בכלל הצדיקים שאפלו במיתתן קרויים חיים, "לא אמות כי אחיה ואספר מעשי יי שובי נפשי למנוחיי כי ה' גמל עלי כי חלצת נפשי ממות את עיני מן דמעה את רגלי מדחי אתהליך לפני ה' בארצות החיים לא המתים יהללו יה ולא כל יורדי דומה, ואנחנו נברך יה מעתה ועד עולם הללויה כי חלצת נפשי ממות הלא רגלי מדחי להתהליך לפני אלקים באור החיים כי לא תעזב נפשי לשאול לא תתן חסידך לראות שחת תודיעני אורח חיים שובע שמחות את פניך נעימות בימיך נצח" אמן ואמן:

תפלה קצ תת: {מיוסד ע"פ תורה קמ"ה} "אגורה באהלה עולמים אחסה בסתר כנפיק סלה", רבונו של עולם הצילני ממחלקת, ועזרני והושיעני שאזכה לאחו תאוותי ממחלקת, שלא יהיה לי שום תאוה להחזיק במחלקת חס ושלום רק תמיד אתחזק בכל עז להשקיט הריב והמחלקת, ולרדף אחר השלום תמיד באמת עד שאזכה על ידי זה שיהיו אומרים דבר הלכה בשמי

לְאַחַר פְּטִירָתִי מִן הָעוֹלָם, וַיְהִיו שְׂפָתוֹתַי דּוֹבְבוֹת בְּקֶבֶר וְאַזְכָּה
לְגוֹר בְּשָׁנֵי הָעוֹלָמוֹת וְלֹא אָמוֹת לְעוֹלָם, רַק תָּמִיד אֶחְיֶה בְּכָל
הַחַיִּים בְּאַמֶּת:

תֵּתְרָא: רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם יָדַעְתִּי גַם יָדַעְתִּי כִּפָּה אֲנִי רַחֵם מְזִיחַ
עֲפָה עַל יְדֵי תְּאַוֹתַי הַרְעוֹת וְהַמְּרוֹת מְאֹד, אֲבָל עַדִּין יֵשׁ לִי תִקְוָה
וּבִטְחוֹן אֱלֹהֶיךָ לְבַד, בְּכַח וְזִכּוֹת הַצְּדִיקִים הָאֲמִתִּיִּים, שֶׁתִּמְהַר
לְהוֹצִיאֵנִי וּלְחַלְצֵנִי מִכָּל הַתְּאַוֹת עַד שְׂאֲזֻכָּה מִהֲרָה לָבוֹא לְכָל זֶה,
וְאַחֶיךָ וְלֹא אָמוֹת כִּי אַתָּה הוּא מֶלֶךְ חֶפֶץ בְּחַיִּים, זְכֵנִי לְהִיּוֹת נִמְנָה
בֵּין הַחַיִּים תָּמִיד לְעוֹלָם וְעַד לְמַעַנְךָ אֱלֹקִים חַיִּים, וּלְמַעַן הַצְּדִיקִים
הָאֲמִתִּיִּים הַקְּרוֹוִיִּים בְּמִיתָתָם חַיִּים, הַחַיִּינִי וְקִיַּמְנִי בְּאוֹר פְּנִיךָ:

תֵּתְרָב: מְלֵא רַחֲמִים חַי הַחַיִּים, אֲדוֹן הַשְּׁלוֹם, שִׁים שְׁלוֹם טוֹבָה
וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ, לְמַעַנְךָ עֲשֵׂה וְלֹא
לָנוּ "תְּחִי נַפְשִׁי וְתִהְלֶךְ וּמִשְׁפָּטְךָ יַעֲזֹרוּנִי כִּי עַמְּךָ מְקוֹר חַיִּים
בְּאוֹרְךָ נִרְאָה אוֹר קוֹלִי שֶׁמְעָה כְּחֶסֶדְךָ ה' כְּמִשְׁפָּטֶיךָ חַיִּינִי, רַחֲמֶיךָ
רַבִּים ה' כְּמִשְׁפָּטֶיךָ חַיִּינִי דְבַקָּה לְעַפָּר נַפְשִׁי חַיִּינִי כְּדַבָּרְךָ" וַיְקִיֵּם
בָּנוּ מִקְרָא שְׂפָתוֹב: "וְאַתֶּם הַדְּבָקִים בַּה' אֱלֹקֵיכֶם חַיִּים כְּלָכֶם
הַיּוֹם", לְעוֹלָמִי עַד וּלְנִצְחַת נְצָחִים, אָמֵן וְאָמֵן:

תְּפִלָּה קג תֵּתְרָג: {מיוסד ע"פ תורה קע"ט} ה' אֱלֹקִים אֲמֵת יָחִיד
קְדָמוֹן, חוֹשֵׁב מִחֲשָׁבוֹת לְבַל יִדַּח מִמֶּנּוּ נִדָּח, טוֹב
וּמְטִיב לְכָל, צוֹפֵה לְרָשָׁע וְחֶפֶץ בְּהַצְדָּקוֹ, קוֹרֵא הַדּוֹרוֹת מִרְאֵשׁ,
הַרוֹצֵה בְּתִשׁוּבָה, רַחֵם עָלַי לְמַעַן שְׁמֶךָ וּלְמַעַן אֲבוֹתֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים,
וְהַחֲזִירֵנִי בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ, וְעֲשֵׂה אֶת אֲשֶׁר בְּחַקֶּיךָ אֱלֹהֶיךָ
וְאֵת מִצְוֹתֶיךָ אֲשֶׁמֶר מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

תֵּתְרָד: רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם מְלֵא רַחֲמִים יוֹדֵעַ תַּעֲלוּמוֹת, מָרוֹם וְקָדוֹשׁ,
פוֹעֵל גְּבוּרוֹת, עוֹשֵׂה חֲדָשׁוֹת, בֹּעֵל מְלַחְמוֹת, זוֹרֵעַ צְדָקוֹת, מְצַמִּיחַ

זֶקֶן נָתַן וְכֹל יַעֲבֹד

ישועות, בורא רפואות, נורא תהלות, אדון הנפלאות, המחדש בטובו בכל יום תמיד מעשה בראשית, אשר אתה עושה בכל יום תמיד נסים ונפלאות חדשות גדולות ונוראות מאד מאד, אשר נעלמו ושגבו מאתנו מאד כי אין אנו יודעין עצם גדלתך ונפלאותיך אשר אתה עושה בעולם בכל עת, וכל עסקיך ונפלאותיך וטובותיך בכל יום ובכל עת ובכל שעה, כלם באחד אינם כי אם בשביל התכלית הטוב האמתית, שהוא כדי לסבב סבות שנוזכה להתקרב אליך ולשוב אליך בתשובה שלמה באמת, שזהו עקר תכלית הטובה האמתית שבכל הטובות ורק אתה בעצמך יודע כל מה שאתה עושה חדשות בכל יום בשביל להחזירני אותי ואת כל ישראל בתשובה שלמה באמת, כדי לטהר ולתקן נפשנו ורוחנו ונשמותינו, כדי שיטהרו נפשות עמך ישראל מזהמתם ובכל יום ובכל עת ושעה אתה עושה נפלאות חדשות לגמרי בשביל זה, כי אין יום דומה לחברו, ובכל יום ובכל עת ושעה ורגע, אתה מפליא לעשות לשנות הנהגת העולמות בשנויים רבים ונפלאים עד אין קץ וסוף, והכל לטובת העולם, לטובתם האמתית והנצחית, כדי לרמוז להם רמזים בכמה בחינות ואפנים שונים בלי שעור לקרא את כל אחד ואחד מכל מקום שהוא שם בעת וברגע הזאת, לקרבו אליך באמת כי רק זהו טובה באמת, ואין שום טובה אחרת בעולם זולתה כלל: